

der lægges krav om liberalisering/privatisering eller harmonisering.

- Ansatte, der udstationeres eller på anden måde arbejder i et andet land end det, de er statsborgere i, skal altid arbejde mindst efter værtslandets løn- og arbejdsvilkår. Til kontrol heraf har fagforeninger en lovbestemt adgang til alle arbejdspladser, hvor der arbejder udenlandske ansatte.
- Ethvert land kan stille krav til varers kvalitet og indhold i overensstemmelse med nationale regler.
- Alle planer om militariseringen af EU skal skroffes. I stedet igangsættes nedrustning.«
(Forslag til vedtagelse nr. V 43).

Kl. 17.00

Samtidig er der behov for et opgør med EU's retspolitik. At organisationen Greenpeace kan blive dømt efter terrorparagraffen, fordi nogle af dens medlemmer gennemfører en fredelig demonstration med et banner, er bare ét eksempel på den snigende undergravning af retssikkerheden. I går fik vi så at vide, at mindst 22 udlændinge er blevet sortlistet i resten af EU på grund af ulovlig indberetning fra dansk politi til det såkaldte Schengenregister. Man kan med rette spørge, hvor mange andre i dette millionstore register der også ulovligt indberettes.

Der er brug for et radikalt anderledes europæisk samarbejde, et andet Europa, og vi vil også i forhold til de kommende WTO-forhandlinger presse på for at sikre, at udgangspunktet bliver tredjeverdenslandes krav, men det kræver et opgør med både Danmarks og EU's linje i disse forhandlinger. Diskussionerne omkring Danmarks linje i EU i forhold til, hvordan EU's linje skulle være i WTO, afslørede jo, at hvis den linje sejrer, som der er flertal for her i Folketinget, så vil resultatet være fortsat voksende global ulighed i stedet for global retfærdighed.

Nu er det så lykkedes at få sat en i hvert fald midlertidig og forhåbentlig varig stopper for EU-forfatningens nyliberalistiske projekt. Vi kan dog ikke sige det samme om situationen i Danmark. Forskellen på rig og fattig i Danmark bliver stadig større. Dem med de dyreste villaer kan uden at røre en finger score kassen og fortsætte forbrugsfesten, samtidig med at købekraften forringes hvert år for de arbejdsløse, kon-tanthjælpsmodtagerne og pensionisterne. Regeringen har endda sat ydelserne ned for de fattigste.

Med hensyn til den offentlige service er linjen også klar. Regeringen er besat af tanken om, at

privat forbrug er bedre end offentligt forbrug. Prisen for væksten i den offentlige sektor betales af ældre, der kun får gjort rent hver tredje uge, og af de børn, forældre, og lærere, der år efter år må se på, at skolerne får færre og færre penge pr. elev. Det er vist nu blevet så tydeligt, at selv regeringens ledelse har erkendt, at det er det, der sker. Regeringens nye valgspog synes at være jo billigere, jo bedre.

Strukturreformen skal ses i samme lys. Det er også kommet frem i debatten i dag, at de nye storkommuner er lavet for at skabe større markeder for de private firmaer, som skal overtage endnu flere velfærdsområder fra det offentlige.

Kommunalreformen betyder flere selvejende institutioner, der skal fungere på markedsvilkår, flere fælleskommunale selskaber og mere taxameterbudgettering, hvor bundlinjen er det afgørende.

Kommunalreformen betyder også, at en stor del af de kommunalt og amtsligt ansatte bliver fyret. Konsekvenserne af de store udgifter, der er i forbindelse med kommunalreformen, bl.a. til it, hvor man ikke får de penge, man har brug for til at sikre, at det kan foregå på en måde, så man ikke forringer vilkårene i kommunerne, betyder, at der også her vil ske forringelser af velfærden og fyringer.

Enhedslisten synes, at vi skulle have lavet en ændring af den offentlige sektor i Danmark, der havde et andet udgangspunkt, et udgangspunkt, der handler om, at borgerne skal have klare minimumsrettigheder i forhold til den offentlige service, minimumskvalitetskrav og f.eks. også et krav om, at der er en maksimal afstand til den lokale daginstitution, skole, plejehjem og sygehus, sådan at vi også sikrer, at der er nærhed.

Vi ville også have haft, at man for de institutioner, som primært beskæftiger sig med de svageste, specialundervisning, genoptræning, bo- og beskæftigelsestilbud til handicappede samt sindslidende, i stedet for at gøre meget ud af at få flyttet dem steder hen, hvor den umiddelbare politiske interesse for at drive dem er forholdsvis begrænset, havde sikret, at man tog udgangspunkt i den enkeltes behov og den enkeltes interesse. Også her handler det om at give borgerne rettigheder.

Kommunalreformen betyder også mindre demokrati. Der bliver større afstand mellem den folkevalgte og den enkelte, og derfor har Enhedslisten da også foreslået, at der skulle oprettes lokalråd i de store bykommuner, landsbyråd,